

Egokitu-turu-turu-tu!

**Miren AZKARATE
BADIOLA**

Iritsi da iraila. Udako oporrak amaitu dira, batzuentzat luzeak, beste batzuentzat, ez hain luzeak. Hasi da “malabarismoen” hilabetea, edo gehiago gustatzen bazaizue, puzzlea: etxeko-laneko-eskolako-haurren-helduen puzzlea osatzeko garaia.

Gurean, aurten, bi gurasoetako batek goizez egingo du lan eta, besteak, arratsaldez. Bi haurrak eskolan; bata haur-eskolan eta bestea, LHn. Goizetako zaintza nik, arratsaldez lan egiten baitut, baina ttikiaren haur-eskolaren egokitzen arratsaldez hasi denez, jai eskatu beharra izan dut. Oporrak puzzlea osatzeko, bai. Ttikia, zaharrena baino

astebete lehenago hasi denez, lehenengo asteetan egokitzen irauten duen ordubete horretan lagunekin utzi dut, kuadrillaren zaintzapean.

Astebete geroago zaharrena hasi da, ttikia oso goiz esnatzera kondenatuta, zaharrenaren ordutegira egokituz. Azken hau 08:30ean sartu eta 12:00etan ateratzen da; bestea 10:00etan, 11:00ak arte. Bata utzi eta jaso eta bestea eraman eta jaso horretan herrian bueltaka euripean denbora egiten, goiz pasa. Eta horrela egun bat eta beste bat, ez ni bakarrik, hortxe gurutzatzen gara-eta gainontzeko guraso, aiton-amon edo/eta zaintzaileekin.

Film honi soinu banda bat jartzekotan, beti datorkit bat burura: zirkuan malabarista zortzi pilotarekin dabile-nean eskuz-esku... Badakizu zein musikari buruz ari naizen, ezta? Bada, horixe entzuten dut etengabe nire buru barnean egun hauetan. Hobe umorez hartzea, ezta? Horrelaxe joango da, gutxienez, irail osoa; hain zuzen ere, ttikia egokitu, zaharrena goiz eta arratsaldez hasi eta denok ordutegi bat izan arte.

Egokitzen eta kontziliazioa. Irailan gehien entzuten ditudan bi hitz. Lehenengoa, beharrezkoa; bigarrena zientzia fikzioa!!! •

Parekoa irakurtzen jakin

Rubialesek bere burua defendatuko du, hortzez eta haginez, munduko txapeldun bati emandako musua baimendutakoa izan zela frogatzeko. Hori izango omen da bere defentsaren oinarria, us-tez Hermosok esandako «vale» hori. Iru-di batek mila hitzek baino gehiago balio duenez, nahiko lan dauka Rubialesek. Bi eskuekin burua nola eutsi zion ikusita, zaila dauka egoera dotoretu edo samurtuko duen hitzen bat topatzea.

Guri umetan amaren izeba batek horrela eusten zigun burua musuak lapurtzeko. Eta ez, ez ziren baimenduak ezta gustukoak ere. Kexatuko ginen akaso, baina gure txikitasunean segituan ulertzen genuen izeba hark guk baino

gehiago agintzen zuela familian eta alferrik esango genuela ezer.

Baimenaren eta onespeneren kontuarekin nahastuta dabilta gizonezko asko, Rubialesen kuadrillakoak denak. «Orain kontratu bat sinatu beharko al da tipa batekin ‘enroilatu’ baino lehen?». Horrelakoak esaten dituztenei orain arte nola jardun duten galdetzeko gogo sortzen zait. Baimenik gabe?

Batzuetan pentsatzen dut emakume gehienei aparteko ikastaro bat eman dигutela. Umetan hasi eta koskortu arte, ikastaro trinkoa eta jarraitua, parekoaren beharrak, gogoak, nahiak... identifikatzeko, parekoa irakurtzen jakiteko. Akaso horregatik sumatzen dugu erraz samar parean dagoenak gurekin egon

nahi duen edo ez, musu bat gustatuko ote zaion, gorputzak gerturatzeko baimenik ematen ote digun...

Beti ez dugu asmatzen, eh! Baina gehienetan. “Ez ez da” eta “bai bai da” nahikoa barneratua daukagu. Horrek ez du esan noizbait norbait gogaitu ez dugunik, agian lehenengoan ez bigarre-nean harrapatu dugulako mezua. Baina hor geratu da kontua, zimiko bat bihotzean eta buelta, «ate hori itxia zagon txikita!», esanez geure buruari.

Ba hori, gizonezkoei ere eman beharko zaiela ikastaro trinko eta jarraitu hori, umetatik hasi eta koskortu arte, parekoaren beharrak, gogoak eta nahiak irakurtzen ikasteko. Onespena erraz identifikatzeko, alegia. •

**Amagoia MUJICA
TELLERIA**